

Joan Catalá nos invita a conocer el Esperanto

DISTRI COMÚ :: 11/08/2011

El autor acaba de publicar este libro, en el que trata de hacernos una aproximación amable, actual y atractiva a la lengua de Zamenhof.

[Català]

Joan Català ens convida a conèixer l'Esperanto

Joan Català acaba de publicar el llibre "*Por qué tus hijos deberían comer más coliflores y aprender un poco de Esperanto*", amb la col·laboració de la distri Comú. Al llarg de les més de 220 pàgines Joan tracta de fer-nos una aproximació amable, actual i atractiva a la llengua de Zamenhof.

Un text que serveix com apunt de partida i connexió amb l'Esperanto per totes aquelles persones que senten curiositat per aquesta llengua, així com també per aquelles persones esperantistes que desitgen aproximar-se a una lectura sobre l'Esperanto des d'una perspectiva inquieta i motivadora.

Sobre l'autor, Joan Català, comentar que està vinculat a diferents col·lectius socials de la Plana, ha format part del col·lectiu editor del Indymedia La Plana i Barcelona, seguidor i involucrat a diferents Hackmeetings, així com també ha format part de diversos projectes musicals "hardcoretes". Per tal de presentar-vos el seu llibre, ací us deixem una breu entrevista amb aquest motivat esperantista de Benicàssim.

1.Pots comentar una mica com sorgeix la idea d'aquest llibre?

La idea sorgeix per dos motius principals. El primer motiu és perquè sóc una persona molt creativa a qui li agrada sempre fer cosetes i materialitzar projectes per tal d'experimentar amb projectes polítics i generar debats entre la societat en la que he nascut, a Castelló de la Plana. El segon motiu és perquè, sincerament, n'estic prou fart de que molta gent, sense cap evidència ni dades demostrables ni coneixements sobre lingüística, neguen a la llengua internacional esperanto demonitzant-la com al passat van fer Stalin i Hitler. I he volgut fer un intent d'apropar la idea de la llengua internacional amb un llibre senzill, divertit i per a tots els públics.

2.Al llibre trobem que fas un plantejament prou accessible d'introducció i pressa de contacte amb aquesta llengua auxiliar. Quina intenció tens amb aquest treball? Estàs content amb el resultat?

És el que acabe de comentar, n'estic content perquè és el que pretenia des del començament. Des de fa uns anys me n'adono que al moviment anarquista, o al moviment esperantista, o al moviment pel programari lliure (o a d'altres) predomina el talibanisme. I

crec que les nostres idees són meravelloses, però moltes vegades no sabem comunicar de manera correcta i fàcil les nostres idees. Jo vaig imitar la tasca del divulgador científic català Eduard Punset, un home que amb un llenguatge per a tots els públics ha arribat a explicar qüestions de cosmologia, de neurologia i de física teòrica avançada a totes les televisions de totes les cases. Eduard Punset fa molt bé aquesta tasca de la difusió, aleshores. I jo he volgut, d'alguna manera i al meu nivell, imitar algunes de les coses que ell fa: un llenguatge senzill, una temàtica atractiva i un format gràfic modern. Ah! i per cert, el responsable del disseny gràfic del llibre és en Tòfol, de la Distri COMÚ, a qui li estaré eternament agraït.

3.Com comences a interessar-te per la comunicació i la llengua Esperanto?

A partir d'alguns articles que vaig llegir al diari de CNT a l'any 2001, més o menys, quan vam crear una secció d'estudiants als SOV de La Plana. A ningú més li va caure la idea, però jo vaig veure, ràpidament, que es tractava d'una eina per a la comunicació molt revolucionària, lògica i fàcil d'aprendre.

4.Al llibre exposes algunes raons per aprendre Esperanto. Per les persones que no coneixen aquesta llengua: podries fer aquí un breu resum dels atractius i punts a favor per aprendre llengua?

Ara podria comentar-te motius propedèutics i perquè l'esperanto t'ajuda a aprendre nous idiomes o fins i tot la teua llengua materna, o podríem parlar de motius econòmics i perquè l'esperanto ajudaria a estalviar diners que destinem a la comunicació i a l'aprenentatge de nous idiomes i en realitat els podríem dedicar a aprendre a tocar el violí o a comprar-te un monopati o a convidar a la teua parella a unes vacances exòtiques a Àfrica. Podríem parlar dels motius ètics i parlar-te de que els drets lingüístics són drets universals i podríem defensar la Democràcia Lingüística on nosaltres ens posicinem de manera radical a favor de que cada persona té el dret a parlar en la seua llengua materna i que cal defensar els drets indígenes o locals de les cultures minoritzades, podríem parlar de l'Associació Universal Apàtrida o Anacional (SAT) i la ideologia cosmopolita que aquesta defensa, podríem parlar de que amb la llengua internacional esperanto podem tenir amics de tots els països i aprendre de les seues cultures... però vaig a dir-te l'exemple més pràctic per als temps actuals: l'anglès o el polonès o el xinès s'aprenen en uns 4 anys. L'esperanto en 6 mesos. Jo em vaig fer esperantista perquè sóc una persona lògica.

5.Un dels punts forts de l'Esperanto que descrius al llibre és la seua senzillesa per aprendre'l. Ens pots comentar això una mica?

Sí clar, aquest és el principal motiu que em va atraure de la llengua internacional, la senzillesa. L'esperanto és una llengua regular amb setze regles, no té excepcions, i té un sistema d'afegir sufixes i prefixes que, a partir d'arrels, creen noves paraules i noves significacions amb molta facilitat i profunditat en la matització de la significància d'allò que volem dir. A més a més, s'escriu com es pronuncia i es pronuncia com s'escriu. I la sonoritat és molt senzilla i l'entonació pareguda a la "cançó" que fan els italians al parlar.

Però si comences a estudiar anglès o xinès o qualsevol llengua eslava, te n'adones que la pronunciació és molt complexa, la gramàtica molt irregular i l'escriptura no es correspon

amb la pronunciació, veritat?

6.En un món com l'actual, amb un desenvolupament tan gran dels nous mitjans de comunicació, i amb aquests de rebot un protagonisme especial de llengües majoritàries com l'anglès o el castellà, ¿quin paper pot jugar l'Esperanto?

Al món n'hi han 6.000 llengües. Que l'anglès o el castellà siguin les llengües majoritàries no significa que el txec o el finlandès o el japonès van a desaparèixer. En lo relatiu a la llengua internacional et diré que l'esperanto és viu a Twitter, a Facebook, a Youtube, a Flickr, a Yahoo, a Google, etc. Hi ha mitjans de comunicació que fan servir l'esperanto, hi ha mitjans nacionals de comunicació que fan traduccions de les seues notícies a l'esperanto, n'hi ha mitjans de comunicació purament esperantistes, i el moviment esperantista té moltes webs, ràdios, associacions i projectes telemàtics que hauguren la continuïtat de la llengua, tot i que els mitjans de comunicació majoritaris no ho esmenten.

Al món actual totes les coses que promouen la llibertat estan en perill. També internet està en perill, i tots els Governos i entitats de gestió dels mal anomenats "drets de propietat intel·lectual" volen regular internet i limitar-la fins al punt de convertir-la en una "tele" més. Però no per aquest motiu nosaltres anem a deixar de promoure la llibertat a la xarxa, no? Precisament quan veiem que el món va malament és quan hem de lluitar més activament i defensar la llibertat amb intel·ligència i creativitat.

7.A principis i mitjans del segle XX l'Esperanto va tenir cert protagonisme i reconeixement dins dels cercles dels moviments obrers (atenus, sindicalisme combatiu,...). Com veus en l'actualitat la presència o reconeixement de l'Esperanto dins dels moviments socials dels nostres dies?

Evidentment no està tan propagat com a principis del segle XX, però molta gent li té simpatia a la llengua internacional. Crec que la formació i la divulgació ha de ser una de les prioritats de la gent anarquista i esperantista, i també ha sigut una motivació meua per a crear aquest llibre.

Jo crec que hi ha moltes raons que ens motiven a lluitar per allò que creiem; crec que cal eixir de l'armari i expressar les coses amb total naturalitat i no amb la ràbia i victimisme que molts anarquistes fan sovint, cal sentir-se orgullós de les idees de les que som portadors, perquè són idees que naixen a partir de la igualtat i de l'amor. Jo n'estic molt orgullós, allà on vaig i estiga amb qui estiga.

8.Una forma d'aprendre una llengua és escoltar-la, i en el cas de l'Esperanto un bon recurs pot ser la música. Tu que també has tingut la teua faceta musical, ¿ens podries recomanar alguns grups o solistes que canten en Esperanto i així acostumar les nostres oïdes a la seua sonoritat?

JoMo, de Tolouse, que el vaig convidar a actuar a Benicàssim i la va liar molt guapa és un tio genial, canta en unes vint o vint-i-dos llengües i fa música llibertària amb el rollo rock'n'roll. Persone és una penya de Suècia i fan un pop-rock prou xulo, a mi m'agraden. La Porkoj, d'Argentina, són la bomba, m'encanten. Dolcxamar són una penya de Finlàndia que fan hip-hop, però personalment preferisc el hip-hop francès o espanyol. Krio de morto són

uns polonesos que fan hardcore-punk molt contundent. I ja per acabar recomane Pitchismo, una altra penya de Ucraïna que fan hardcore-punk anarquista.

9. Doncs això és tot; si vols afegir alguna cosa més...

Gràcies per l'entrevista i per la difusió de la idea. Jo sóc de l'escola del "hazlo tu mismo", així que estic encantat de participar amb vosaltres. Salut i llibertat. Sano kaj libereco.

[Castellano]

Joan Catalá acaba de publicar el libro *"Por qué tus hijos deberían comer más coliflores y aprender un poco de Esperanto"*, con la colaboración de la distri Comú. A lo largo de las más de 220 páginas Joan trata de hacernos una aproximación amable, actual y atractiva a la lengua de Zamenhof.

Un texto que sirve como punto de partida y conexión con el Esperanto para todas aquellas personas que sienten curiosidad por esta lengua, así como también para aquellas personas esperantistas que desean aproximarse a una lectura sobre el Esperanto desde una perspectiva inquieta y motivadora.

Sobre el autor, Joan Catalá, comentó que está vinculado a diferentes colectivos sociales de la Plana, ha formado parte del colectivo editor del Indymedia La Plana y Barcelona, seguidor e involucrado en diferentes Hackmeetings, así como también ha formado parte de varios proyectos musicales "hardcoretas". Para presentaros su libro, aquí os dejamos una breve entrevista con este motivado esperantista de Benicàssim.

1. ¿Puedes comentar un poco cómo surge la idea de este libro?

La idea surge por dos motivos principales. El primer motivo es porque soy una persona muy creativa a quien le gusta siempre hacer cositas y materializar proyectos para experimentar con proyectos políticos y generar debates entre la sociedad en la que he nacido, en Castellón de la Plana. El segundo motivo es porque, sinceramente, estoy bastante harto de que mucha gente, sin ninguna evidencia ni datos demostrables ni conocimientos sobre lingüística, niegan a la lengua internacional Esperanto demonizando -como en el pasado hicieron Stalin y Hitler. Y he querido hacer un intento de acercar la idea de la lengua internacional con un libro sencillo, divertido y para todos los públicos.

2. En el libro encontramos que haces un planteamiento bastante accesible de introducción y toma de contacto con esta lengua auxiliar. ¿Qué intención tienes con este trabajo? ¿Estás contento con el resultado?

Es lo que acabo de comentar, estoy contento porque es lo que pretendía desde el principio. Desde hace unos años me doy cuenta que el movimiento anarquista, o el movimiento esperantista, o al movimiento por el software libre (o de otros) predomina el talibanismo. Y

creo que nuestras ideas son maravillosas, pero muchas veces no sabemos comunicar de forma correcta y fácil nuestras ideas. Yo imité la labor del divulgador científico catalán Eduardo Punset, un hombre que con un lenguaje para todos los públicos ha llegado a explicar cuestiones de cosmología, de neurología y de física teórica avanzada en todas las televisiones de todas las casas. Eduard Punset hace muy bien esta tarea de la difusión, entonces. Y yo he querido, de alguna manera y a mi nivel, imitar algunas de las cosas que él hace: un lenguaje sencillo, una temática atractiva y un formato gráfico moderno. ¡Ah! y por cierto, el responsable del diseño gráfico del libro es Tòfol, de la Distri Comú, a quien le estaré eternamente agradecido.

3. ¿Cómo empiezas a interesarte por la comunicación y la lengua Esperanto?

A partir de algunos artículos que leí en el periódico de CNT en el año 2001, más o menos, cuando creamos una sección de estudiantes en los SOV de La Plana. A nadie más le cautivó la idea, pero yo vi, rápidamente, que se trataba de una herramienta para la comunicación muy revolucionaria, lógica y fácil de aprender.

4. En el libro expones algunas razones para aprender Esperanto. Para las personas que no conozcan esta lengua: ¿podrías hacer aquí un breve resumen de los atractivos y puntos a favor para aprender la lengua?

Ahora podría comentarte motivos propedéuticos y porque el esperanto te ayuda a aprender nuevos idiomas o incluso tu lengua materna, o podríamos hablar de motivos económicos y porque el esperanto ayudaría a ahorrar dinero que destinamos a la comunicación y al aprendizaje de nuevos idiomas y en realidad los podrías dedicar a aprender a tocar el violín o comprarte un monopatín o invitar a tu pareja a unas vacaciones exóticas en África. Podríamos hablar de los motivos éticos y hablarte de que los derechos lingüísticos son derechos universales y podríamos defender la Democracia Lingüística donde nosotros nos posicionamos de forma radical a favor de que cada persona tiene el derecho a hablar en su lengua materna y que hay que defender los derechos indígenas o locales de las culturas minorizadas, podríamos hablar de la Asociación Universal Apátrida o anacional (SAT) y la ideología cosmopolita que esta defiende, podríamos hablar de que con la lengua internacional Esperanto podemos tener amigos de todos los países y aprender de sus culturas ... pero voy a decirte el ejemplo más práctico para los tiempos actuales: el inglés o el polaco o el chino se aprende en unos 4 años. El esperanto en 6 meses. Yo me hice esperantista porque soy una persona lógica.

5. Uno los puntos fuertes del Esperanto que describes en el libro es su sencillez para aprenderlo. Nos puedes comentar esto algo?

Sí claro, este es el principal motivo que me atrajo de la lengua internacional, la sencillez. El esperanto es una lengua regular con dieciséis reglas, no tiene excepciones, y tiene un sistema de añadir sufijos y prefijos que, a partir de raíces, crean nuevas palabras y nuevas significaciones con mucha facilidad y profundidad en la automatización de la significancia de lo que queremos decir. Además, se escribe como se pronuncia y se pronuncia como se escribe. Y la sonoridad es muy sencilla y la entonación parecida a la "canción" que hacen los italianos al hablar.

Pero si empiezas a estudiar inglés o chino o cualquier lengua eslava, te das cuenta que la pronunciación es muy compleja, la gramática muy irregular y la escritura no se corresponde con la pronunciación, ¿verdad?

6. En un mundo como el actual, con un desarrollo tan grande de los nuevos medios de comunicación, y con estos de rebote un protagonismo especial de lenguas mayoritarias como el inglés o el castellano, ¿qué papel puede jugar la Esperanto?

En el mundo los hay 6.000 lenguas. Que el inglés o el castellano sean las lenguas mayoritarias no significa que el checo o el finlandés o el japonés vayan a desaparecer. En lo relativo a la lengua internacional te diré que el esperanto está vivo en Twitter, en Facebook, en Youtube, en Flickr, a Yahoo, Google, etc. Hay medios de comunicación que utilizan el esperanto, hay medios nacionales de comunicación que hacen traducciones de sus noticias al esperanto, hay medios de comunicación puramente esperantistas, y el movimiento esperantista tiene muchas webs, radios, asociaciones y proyectos telemáticos que hauguren la continuidad de la lengua, aunque los medios de comunicación mayoritarios no lo mencionan.

En el mundo actual todas las cosas que promueven la libertad están en peligro. También Internet está en peligro, y todos los Gobiernos y entidades de gestión de los mal llamados "derechos de propiedad intelectual" quieren regular internet y limitarla hasta el punto de convertirla en una "tele" más. Pero no por ello nosotros vamos a dejar de promover la libertad en la red, ¿no? Precisamente cuando vemos que el mundo va mal es cuando debemos luchar más activamente y defender la libertad con inteligencia y creatividad.

7. A principios y mediados del siglo XX el Esperanto tuvo cierto protagonismo y reconocimiento dentro de los círculos de los movimientos obreros (ateneos, sindicalismo combativo ,...). ¿Cómo ves en la actualidad la presencia o reconocimiento del Esperanto en los movimientos sociales de nuestros días?

Evidentemente no está tan propagado como a principios del siglo XX, pero mucha gente le tiene simpatía a la lengua internacional. Creo que la formación y la divulgación debe ser una de las prioridades de la gente anarquista y esperantista, y también ha sido una motivación mía para crear este libro.

Yo creo que hay muchas razones que nos motivan a luchar por lo que creemos, creo que hay que salir del armario y expresar las cosas con total naturalidad y no con la rabia y victimismo que muchos anarquistas hacen a menudo, hay que sentirse orgulloso de las ideas de las que somos portadores, porque son ideas que nacen a partir de la igualdad y del amor. Yo estoy muy orgulloso, donde voy y esté con quien esté.

8. Una forma de aprender una lengua es escucharla, y en el caso del Esperanto un buen recurso puede ser la música. Tú también has tenido tu faceta musical, ¿nos podrías recomendar algunos grupos o solistas que cantan en Esperanto y así acostumbrarse nuestros oídos a su sonoridad?

Jomo, de Tolousse, que le invité a actuar en Benicàssim y la lió muy guapa es un tío genial, canta en unas veinte o veintidos lenguas y hace música libertaria con el rollo rock'n'roll.

Persone es una peña de Suecia y hacen un pop-rock bastante chulo, a mí me gustan. La Porkoj, de Argentina, son la bomba, me encantan. Dolcxamar son una peña de Finlandia que hacen hip-hop, pero personalmente prefiero el hip-hop francés o español. Krio de muerte son unos polacos que hacen hardcore-punk muy contundente. Y ya para terminar recomiendo Pitchismo, otra peña de Ucrania que hacen hardcore-punk anarquista.

9. Entonces eso es todo, si quieres añadir algo más...

Gracias por la entrevista y por la difusión de la idea. Yo soy de la escuela del "hazlo tú mismo", así que estoy encantado de participar con vosotros. Salud y libertad. Sano kaj Liberec.

Més info:

<http://colifloresyesperanto.es>
www.districtu.org

*El llibre està disponible per 10€ a la web (<http://colifloresyesperanto.es>), així com de moment també a:

Distri Comú/Casal Popular de Castelló | carrer d'Amunt 167, Castelló de la Plana

Llibreria Argot | carrer Sant Vicent 16. Castelló.

Llibreria La Ciutat Invisible | carrer Riego 35. Sants, Barcelona.

Llibreria Aldarull/Acció Cultural | carrer Martínez de la Rosa 57 - 08012 - Gràcia, Barcelona.

Llibreria El Lokal | carrer de la Cera 1 bis. El Raval, Barcelona.

Editorial Virus /Distribució de llibres. Barcelona.

Libreria La Malatesta | calle Jesús y María 24, Madrid.

https://www.lahaine.org/est_espanol.php/joan-catalan-nos-invita-a-conocer-el-esp